

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΤΟ ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΤΜΗΜΑ Ι

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 2 Απριλίου 2019, με την εξής σύνθεση: Σωτηρία Ντούνη, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Ι Τμήματος, Κωνσταντίνος Κρέπης και Αικατερίνη Μποκόρου, Σύμβουλοι, Ελένη Νικολάου και Γεωργία Κάνδυλα, Πάρεδροι, με συμβουλευτική ψήφο.

Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας: Παραστάθηκε ο Αντεπίτροπος της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, Ευάγγελος Καραθανασόπουλος, ως νόμιμος αναπληρωτής της Γενικής Επιτρόπου της Επικρατείας που είχε κώλυμα.

Γραμματέας: Πελαγία Κρητικού, Γραμματέας του Ι Τμήματος.

Για να δικάσει το από ... (ΑΒΔ .../1.7.2016, κατατέθηκε στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους με αρ. πρωτ. .../27.2.2015 και περιήλθε στο Ελεγκτικό Συνέδριο στις 2.12.2015 με αρ. πρωτ. ...) τιτλοφορούμενο ως «ένσταση» δικόγραφο

της ... του ..., κατοίκου εν ζωή ... (Δημοτική Ενότητα ...), με ΑΦΜ ..., η οποία απεβίωσε στις ... και ήδη τη δίκη συνεχίζει η νόμιμη κληρονόμος της ..., κάτοικος ... (...), ΑΦΜ ..., η οποία δεν παραστάθηκε.

Κατά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπεί νόμιμα ο Υπουργός Οικονομικών, ο οποίος παραστάθηκε δια του Παρέδρου του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους Κωνσταντίνου Παπαγεωργίου.

Με την υπό κρίση «ένσταση» ζητείται η ακύρωση της .../30.10.2014 απόφασης παρακράτησης σύνταξης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε το Δικαστήριο άκουσε:

Τον εκπρόσωπο του Ελληνικού Δημοσίου, ο οποίος ζήτησε την απόρριψη της έφεσης.

Τον Αντεπίτροπο της Επικρατείας στο Ελεγκτικό Συνέδριο, ο οποίος ανέπτυξε την από 2.4.2019 έγγραφη γνώμη του και πρότεινε την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση, το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη, σε αίθουσα αυτού, με την παρουσία των ως άνω μελών και της γραμματέα του.

Άκουσε την εισήγηση της Παρέδρου Ελένης Νικολάου.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά το νόμο και

Αποφάσισε τα ακόλουθα:

1. Το υπό κρίση δικόγραφο τιτλοφορούμενο ως «ένσταση», κατ' εκτίμηση των προβαλλόμενων λόγων, του αιτήματος και του εν γένει περιεχομένου του αποτελεί έφεση κατά απόφασης καταλογισμού αποδοχών ενέργειας που φέρεται ότι καταβλήθηκαν αχρεωστήτως και νομίμως φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον του παρόντος Τμήματος (άρθρο 33 ν. 2362/1995 -Α

247-, άρθρο 1 περ. ιη του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013 -Α 52).

2. Μετά το θάνατο της εκκαλούσας στις ... (βλ. το από ... απόσπασμα της υπ' αριθμ. ... ληξιαρχικής πράξης θανάτου του Ληξιαρχείου Δημοτικής Ενότητας ...), η διακοπείσα δίκη νομίμως επαναλαμβάνεται (άρθρα 74 παρ. 1, 75 παρ. 1 και 76 παρ. 1 του π.δ/τος 1225/1981) από το μοναδικό εξ αδιαθέτου κληρονόμο της, το τέκνο της, [βλ. το ...11.12.2017 πιστοποιητικό πλησιεστέρων συγγενών του Τμήματος Δημοτολογίου του Δήμου ..., το .../25.10.2018 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου ... περί μη δημοσίευσης διαθήκης, το .../11.12.2017 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου ...περί μη δημοσίευσης διαθήκης, το .../25.10.2018 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου ... περί μη αποποιήσεως κληρονομίας και το .../31.10.2018 πιστοποιητικό του Ειρηνοδικείου ... περί μη καταθέσεως αγωγής αμφισβήτησης κληρονομικού δικαιώματος], η οποία, αφού κλήθηκε νομίμως να παραστεί στη συζήτηση της υπό κρίση έφεσης κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας (σχετ. η από 16.3.2019 έκθεση επίδοσης του ..., που παρέλαβε η ίδια), με το από 1.4.2019 υπόμνημά της, που κατατέθηκε αυθημερόν στη Γραμματεία του παρόντος Τμήματος, δήλωσε ότι συνεχίζει τη δίκη.

3. Για την άσκηση της υπό κρίση έφεσης έχει καταβληθεί παράβολο (βλ. το υπ' αρ. ..., σειράς Α', ειδικό έντυπο παράβολο του Δημοσίου και το υπ' αρ. ..., διπλότυπο είσπραξης τύπου Α της ΔΟΥ ...), το οποίο υπερβαίνει κατά το ποσό των 84,88 ευρώ το νομίμως οφειλόμενο όμοιο, που αντιστοιχεί σε ποσοστό 1% του αμφισβητούμενου με την έφεση ποσού, χωρίς

προσαυξήσεις, το δε υπερβάλλον πρέπει να επιστραφεί στην ήδη εκκαλούσα ανεξάρτητα από την έκβαση της υπόθεσης.

4. Με την έφεση, όπως αναπτύσσεται με το προαναφερόμενο από 1.4.2018 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, σε συνδυασμό με την από 12.3.2019 αίτηση, εκτιμώμενη ως υπόμνημα, της ήδη εκκαλούσας, ζητείται παραδεκτώως να ακυρωθεί η .../30.10.2014 απόφαση παρακράτησης σύνταξης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Διευθύντρια Διενέργειας Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων επί των Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων, Τμήμα Α, του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους), με την οποία αποφασίστηκε η παρακράτηση τμήματος 1/4 από τη σύνταξη της αρχικώς εκκαλούσας που απεβίωσε, αρχής γενομένης από τη σύνταξη μηνός Δεκεμβρίου 2014, για την εξόφληση ποσού 5.000 ευρώ, το οποίο αντιστοιχεί σε αποδοχές που εισέπραξε αχρεωστήτως ως δημόσιος υπάλληλος. Η έφεση, υπογραφόμενη από το δικηγόρο ... (ΑΜ ΔΣΑ ...), τον οποίο νομίμως διόρισε ως πληρεξούσιό της η αρχικώς εκκαλούσα με ιδιωτικό έγγραφο (20.2.2015) που φέρει νόμιμη θεώρηση της υπογραφής της (π.δ. 1225/1981, άρθρο 17 παρ. 1 και 2) και τη νομιμοποίηση αυτή η ήδη εκκαλούσα δεν έχει ανακαλέσει (π.δ. 1225/1981, άρθρο 19 εδ. τελ.), έχει ασκηθεί εμπροθέσμως και εν γένει παραδεκτώως και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω, ως προς την ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλομένων λόγων.

5. Ο Κώδικας Κατάστασης Δημόσιων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007 (Α 26), ορίζει τα ακόλουθα, στο άρθρο 41, που τιτλοφορείται

«Δικαίωμα - Αξίωση μισθού»: «1. Ο υπάλληλος έχει δικαίωμα σε μισθό. (...)

5. Η αξίωση του υπαλλήλου για μισθό παύει με τη λύση της υπαλληλικής σχέσης. 6. Οι αποδοχές που παρέχονται μετά τη λύση της υπαλληλικής σχέσης αντί για σύνταξη, σύμφωνα με τη συνταξιοδοτική νομοθεσία, δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις της παρ. 5 του παρόντος άρθρου», στο άρθρο 43 που τιτλοφορείται «Πότε δεν οφείλεται μισθός»: «1. Δεν οφείλεται μισθός όταν ο υπάλληλος από υπαιτιότητα του δεν παρέσχε υπηρεσία καθόλου ή εν μέρει. (...) 3. Σε περίπτωση κινήσεως της διαδικασίας απολύσεως του υπαλλήλου λόγω ανίατης ασθένειας καταβάλλεται ο μισθός ενέργειας ή διαθεσιμότητας ως τη λύση της υπαλληλικής σχέσης, όχι όμως πέρα από έξι (6) μήνες από τη λήξη της αναρρωτικής άδειας ή της διαθεσιμότητας», στο άρθρο 147: «Η υπαλληλική σχέση λύεται με το θάνατο, την αποδοχή της παραίτησης, την έκπτωση και την απόλυση του υπαλλήλου», στο άρθρο 152 που τιτλοφορείται «Λόγοι απόλυσης»: «Ο υπάλληλος απολύεται μόνο για τους επόμενους λόγους: α) (...) β) σωματική ή πνευματική ανικανότητα, γ) (...)», στο άρθρο 153 που τιτλοφορείται «Απόλυση για σωματική ή πνευματική ανικανότητα»: «1. Ο υπάλληλος απολύεται ύστερα από απόφαση του υπηρεσιακού συμβουλίου, αν διαπιστωθεί σωματική ή πνευματική ανικανότητα, σύμφωνα με τα άρθρα 100, 165 και 167 του παρόντος. (...)», στο άρθρο 156 που τιτλοφορείται «Πράξη λύσης της υπαλληλικής σχέσης»: «1. Η υπαλληλική σχέση λύεται με απόφαση του οικείου Υπουργού (...) περίληψη της οποίας δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. 2. Εκτός από τις περιπτώσεις αυτοδίκαιης λύσης, η υπαλληλική σχέση λύεται με την

κοινοποίηση της απόφασης στον ενδιαφερόμενο. Αν η απόφαση αυτή δεν κοινοποιηθεί μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της, η υπαλληλική σχέση λύεται αυτοδικαίως από την πάροδο του εικοσαήμερου», στο άρθρο 167 που τιτλοφορείται «Ειδικές υγειονομικές επιτροπές»: «1. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης συνιστώνται Ειδικές υγειονομικές επιτροπές αποτελούμενες από τρεις (3) καθηγητές ιατρικών τμημάτων Πανεπιστημίων οποιασδήποτε βαθμίδας. (...) 2. Οι Ειδικές υγειονομικές επιτροπές γνωματεύουν για τη χορήγηση αναρρωτικών αδειών σε υπαλλήλους που πάσχουν από δυσίατα νοσήματα και για την απαλλαγή τους από την υπηρεσία εφόσον δεν μπορούν να εκτελούν τα καθήκοντα τους, λόγω σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας που οφείλεται στα νοσήματα αυτά». Τέλος, ο Κώδικας Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (κωδικοποιητικό π.δ. 169/2007, Α 210) ορίζει στο άρθρο 14 που τιτλοφορείται «Έναρξη – τερματισμός – απόδειξη υπηρεσίας»: «1. Η υπηρεσία υπολογίζεται από την ημερομηνία δημοσίευσης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της πράξης διορισμού (...), μέχρι τη χρονολογία δημοσίευσης στην παραπάνω Εφημερίδα της απόλυσης ή της αποδοχής της παραίτησης ή μέχρι την ημέρα θανάτου του υπαλλήλου. Αν παρασχέθηκε υπηρεσία και μετά την παραπάνω χρονολογία δημοσίευσης η υπηρεσία υπολογίζεται μέχρι την ημερομηνία κοινοποίησης των παραπάνω πράξεων και σε κάθε περίπτωση όχι πέρα από την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευση αυτή. Σε περίπτωση απόλυσης για νόσο που δεν επιδέχεται θεραπεία, η συντάξιμη υπηρεσία του υπαλλήλου, εφόσον δε ρυθμίζεται από το προηγούμενο εδάφιο, τερματίζεται με την πάροδο διμήνου

από τη λήξη της τελευταίας αναρρωτικής άδειας, που έλαβε πριν από τη γνωμάτευση της οικείας Υγειονομικής Επιτροπής ή της διαθεσιμότητας και σε περίπτωση που εξακολουθεί να εργάζεται, με την πάροδο διμήνου από τη γνωμάτευση της προαναφερόμενης Υγειονομικής Επιτροπής, ανεξάρτητα από το χρόνο κοινοποίησης της απόλυσης ή την τυχόν προσφορά υπηρεσίας και την καταβολή μισθού πέρα από το δίμηνο» (άρθρο 14 παρ. 1 του α.ν. 1854/1951, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 παρ. 1 του ν. 1813/1988 και άρθρο 2 παρ. 14 του ν. 2703/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 του ν. 3408/2005).

6. Από τις ανωτέρω διατάξεις του Υπαλληλικού Κώδικα, που ίσχυαν κατά τον κρίσιμο για την κρινόμενη υπόθεση χρόνο, συνάγονται τα ακόλουθα: Ο μόνιμος υπάλληλος του Δημοσίου κατά τη διάρκεια της υπαλληλικής του σχέσης έχει δικαίωμα σε μισθό. Απολύεται λόγω σωματικής ή πνευματικής ανικανότητας που οφείλεται σε δυσίατο νόσημα, κατόπιν γνωμάτευσης της αρμόδιας Ειδικής υγειονομικής επιτροπής, μετά από απόφαση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου. Η υπαλληλική σχέση λύεται με απόφαση του οικείου Υπουργού, δημοσιευτέα στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, η οποία εντός 20 ημερών από τη δημοσίευσή της κοινοποιείται στον υπάλληλο που αφορά προκειμένου να επιφέρει τα έννομα αποτελέσματά της. Αν η απόφαση δεν κοινοποιηθεί μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη δημοσίευσή της, η υπαλληλική σχέση λύεται αυτοδικαίως από την πάροδο του εικοσαήμερου. Σε περίπτωση κίνησης της προαναφερόμενης διαδικασίας απόλυσης καταβάλλεται ο μισθός ενέργειας μέχρι τη λύση της υπαλληλικής σχέσης.

Όμως, σε περίπτωση που ο υπάλληλος ήδη τελεί σε αναρρωτική άδεια κατά το χρόνο που εκδίδεται η γνωμάτευση ότι πρέπει να απαλλαγεί από την υπηρεσία διότι έχει καταστεί σωματικά ή πνευματικά ανίκανος να την παρέχει ως πάσχων από δυσίατο νόσημα, η καταβολή μισθού ενέργειας δεν επιτρέπεται να εξακολουθήσει για διάστημα μεγαλύτερο των έξι (6) μηνών από τη λήξη της αναρρωτικής άδειας. Αντίστοιχα, και σε περίπτωση που έχει τεθεί σε διαθεσιμότητα λόγω ασθένειας, δεν επιτρέπεται να καταβάλλονται οι αποδοχές διαθεσιμότητας για διάστημα πέραν των έξι (6) μηνών από τη λήξη της διαθεσιμότητας. Εξάλλου, η αξίωση του υπαλλήλου για μισθό συναρτάται με την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων συνεπεία της υπαλληλικής σχέσης και, προφανώς, δε συνδέεται με τη διάρκεια της υπαλληλικής σχέσης ως συντάξιμης υπηρεσίας. Επομένως, οι ανωτέρω ρυθμίσεις δεν έρχονται σε αντίθεση με τις προπαρατιθέμενες διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας αναφορικά προς τη συντάξιμη υπηρεσία, ακόμα και σε σημεία που εμφανίζουν αποκλίσεις αλλά ισχύουν παράλληλα. Ειδικότερα, από τις διατάξεις αυτές προκύπτει, πλην άλλων, ότι, εάν χορηγηθεί νόμιμα αναρρωτική άδεια σε υπάλληλο και στη συνέχεια απολυθεί με απόφαση του αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου, ύστερα από σχετική γνωμάτευση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, με την οποία κρίνεται ανίκανος για την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, λόγω ανίατης νόσου, η συντάξιμη υπηρεσία του τερματίζεται μόλις παρέλθει δίμηνο από τη λήξη της αναρρωτικής άδειας που του χορηγήθηκε νόμιμα, ενώ, εάν αυτός κατά το χρόνο που εκδίδεται τέτοιου περιεχομένου γνωμάτευση της Υγειονομικής Επιτροπής δεν τελεί σε

κατάσταση αναρρωτικής άδειας ή διαθεσιμότητας, η συντάξιμη υπηρεσία του τερματίζεται μετά την πάροδο διμήνου από την ημερομηνία έκδοσης της εν λόγω γνωμάτευσης, ανεξαρτήτως αν η μισθοδοσία του συνεχίζεται νόμιμα βάσει των διατάξεων του άρθρου 43 παρ. 3 του Υπαλληλικού Κώδικα. Συνακόλουθα, χρόνος υπηρεσίας που διανύεται ή αναρρωτικές άδειες που χορηγούνται σε υπάλληλο μετά την κρίση του ως ανικάνου για την εκτέλεση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, λόγω ανίατης νόσου, με γνωμάτευση της αρμόδιας Υγειονομικής Επιτροπής, κατόπιν της οποίας κινείται υποχρεωτικά η διαδικασία απόλυσης, δεν λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό της συντάξιμης υπηρεσίας του (ΕΣ Ολ. 317/2006, 1278/2002, ΙΙ Τμ. 634/2019, 2396/2011, 2159/2008). Οι παραδοχές αυτές, ωστόσο, δεν ασκούν επιρροή στο ζήτημα της καταβολής μισθού ενέργειας, σύμφωνα με όσα ανωτέρω έγιναν ερμηνευτικά δεκτά.

7. Από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης κρινόμενα χωριστά και σε συνδυασμό μεταξύ τους αποδεικνύονται τα ακόλουθα:

A. Με την .../8.7.2011 γνωμάτευση της Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπήςεπί ... κρίθηκε, μεταξύ άλλων, ότι η αρχικώς εκκαλούσα, υπάλληλος του Υπουργείου Οικονομικών (... , κλάδου ...) έπασχε από νόσημα δυσίατο, το οποίο είχε περιορίσει σημαντικά τη λειτουργικότητά της, με αποτέλεσμα να έχει καταστεί ανίκανη να ανταποκριθεί στα υπηρεσιακά της καθήκοντα και το νόσημα να κριθεί μη ιάσιμο. Με την ίδια γνωμάτευση χορηγήθηκε (αναδρομικά) αναρρωτική άδεια στην αρχικώς εκκαλούσα, 20

ημερών από 16.6.2010, 15 ημερών από 23.7.2010 και 30 ημερών από 22.9.2010.

Β. Κατόπιν αυτής της γνωμάτευσης εκδόθηκε η από 8.3.2012 απόφαση του αρμόδιου Υπηρεσιακού Συμβουλίου και η27.3.2012 απόφαση του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών για την απόλυση της υπαλλήλου λόγω νόσου. Η απόφαση αυτή δημοσιεύτηκε στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης στις .. .2012 και επιδόθηκε στις 28.4.2012 στην αρχικώς εκκαλούσα, η οποία έως το χρόνο αυτό εξακολουθούσε να εργάζεται. Από το αντίγραφο εντύπου κανονικής άδειας έτους 2012 της ΔΟΥ ..., προκύπτει ότι έλαβε κανονική άδεια σαράντα έξι (46) ημερών σε επιμέρους διαστήματα από 2.1.2012 έως 19.3.2012, υπολειπόταν δε χρόνος κανονικής άδειας δεκαπέντε (15) ημερών.

Γ. Με την .../12.9.2012 (αρ. πρωτ. .../2012) απόφαση της 42^{ης} Διεύθυνσης (ΓΛΚ) κανονίστηκε στην αρχικώς εκκαλούσα σύνταξη, πληρωτέα από 9.12.2011, δεδομένου ότι έως 8.12.2011 ελάμβανε τρίμηνες αποδοχές και ότι η συντάξιμη υπηρεσία της τερματίστηκε στις 7.9.2011, οπότε συμπληρώθηκε δίμηνο από την ημέρα έκδοσης της .../8.7.2011 γνωμάτευσης της Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής, ανεξάρτητα από το χρόνο κοινοποίησης της απόλυσής της, την προσφορά υπηρεσίας και την καταβολή μισθού. Η αρχικώς εκκαλούσα ενημερώθηκε για τα προαναφερόμενα με το .../5.10.2012 πληροφοριακό έγγραφο της Διευθύντριας της 45^{ης} Διεύθυνσης Συντάξεων (ΓΛΚ).

Δ. Στη συνέχεια, με το ...18.9.2012 έγγραφο της 50^{ης} Διεύθυνσης Εκκαθάρισης, Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Αποδοχών (ΓΛΚ)

ενημερώθηκε ότι όφειλε να επιστρέψει το ποσό των 13.488,70 ευρώ που εισέπραξε αχρεωστήτως ως μισθοδοσία με πλήρεις αποδοχές μετά τις 8.12.2011 έως 31.5.2012, οπότε η μισθοδοσία της διακόπηκε. Ως προς τις κρίσιμες ημερομηνίες διευκρινιζόταν, αντίστοιχα προς τον τερματισμό της συντάξιμης υπηρεσίας της, ότι η απόλυση συντελέστηκε δύο μήνες μετά τη γνωμάτευση της Υγειονομικής Επιτροπής, στις 8.9.2011, και ότι έως 7.12.2011 είχε εισπράξει νομίμως τρίμηνες αποδοχές.

Ε. Με την ...12.12.2012 γνωμάτευση της Ανώτατης Στρατού Υγειονομικής Επιτροπής κρίθηκε ότι το ποσοστό ανικανότητάς της από την πάθηση εξαιτίας της οποίας απολύθηκε ήταν 70% κατά το χρόνο απόλυσης (7.9.2011) και επί ένα εξάμηνο ακολούθως. Βάσει της γνωμάτευσης αυτής εκδόθηκε η ...3.6.2013 (αρ. πρωτ. ...2012) απόφαση (Διεύθυνση Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων ΓΛΚ), τροποποιητική της απόφασης κανονισμού σύνταξης, με την ορίστηκε ότι η ανωτέρω θα εξακολουθούσε να λαμβάνει τη σύνταξη που της είχε κανονιστεί, της παρεχόταν δε προσωπικό και αμεταβίβαστο επίδομα νόσου από 9.12.2011. Με την ...28.5.2014 (αρ.πρωτ. .../2013) τροποποιητική πράξη (Διεύθυνση Κανονισμού και Εντολής Πληρωμής Πολιτικών Συντάξεων ΓΛΚ), διορθώθηκε η ημερομηνία λήξης τρίμηνων αποδοχών από 8.12.2011 σε 7.12.2011 και η ημερομηνία έναρξης καταβολής της σύνταξης από 9.12.2011 σε 8.12.2011.

Στ. Στο .../12.4.2013 υπηρεσιακό έγγραφο της 50^{ης} Διεύθυνσης Εκκαθάρισης, Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Αποδοχών, που απευθυνόταν προς την 45^η Διεύθυνση ΓΛΚ (με κοινοποίηση προς την αρχικώς εκκαλούσα)

αναφερόταν ότι, μετά από έλεγχο των στοιχείων μισθοδοσίας της, προέκυψαν αχρεωστήτως καταβληθείσες αποδοχές από 8.12.2011 έως και 31.5.2012 και διατυπωνόταν αίτημα σχετικά με την παρακράτηση ποσού 5.000 ευρώ από τη σύνταξη της εκκαλούσας. Το ίδιο έγγραφο συσχετιζόταν με το .../18.9.2012 προγενέστερο όμοιο και με την απόφαση κανονισμού σύνταξης.

Z. Με την .../15.4.2013 απόφαση της 50^{ης} Διεύθυνσης Εκκαθάρισης, Ελέγχου και Εντολής Πληρωμής Αποδοχών / ΓΛΚ, το οποίο συσχετιζόταν με τα δύο ανωτέρω προηγούμενα έγγραφα (.../2012 και ...2013), καταλογίστηκε η αρχικώς εκκαλούσα με το ποσό των 8.488,70 ευρώ για αποδοχές που έλαβε αχρεωστήτως κατά το προαναφερόμενο διάστημα. Με την απόφαση η εκκαλούσα ενημερωνόταν ότι μπορούσε να ασκήσει κατ' αυτής έφεση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου εντός 60 ημερών από την επίδοσή της. Το ποσό αυτό βεβαιώθηκε ταμειακά με την .../29.8.2014 ταμειακή βεβαίωση και εισπράχθηκε, πριν καταστεί ληξιπρόθεσμο, με το ../19.9.2014 «διπλότυπο είσπραξης τύπου Α έναντι βεβαιωμένων» του Τμήματος Εσόδων της ΔΟΥ .. [σχετ. ν.δ. 356/1974 άρθρο 5 (περ. 1) κατά το οποίο τα χρέη προς το Δημόσιο που βεβαιώνονται ταμειακά και καταβάλλονται εφάπαξ γίνονται ληξιπρόθεσμα την τελευταία εργάσιμη ημέρα του επόμενου από τη βεβαίωση μήνα].

H. Με την ...30.10.2014 απόφαση της Διεύθυνσης Διενέργειας Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων επί των Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων (ΓΛΚ) αποφασίστηκε η παρακράτηση σε μηνιαίες δόσεις από τη σύνταξη της αρχικώς εκκαλούσας, του ποσού των 5.000 ευρώ, με την αιτιολογία ότι το εισέπραξε χωρίς να δικαιούται κατά την έξοδό της από

την υπηρεσία. Βάσει της πληροφορίας που περιεχόταν στο ίδιο έγγραφο ότι η απόφαση, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4055/2012, προσβαλλόταν με ένσταση ενώπιον του Α΄ Κλιμακίου του παρόντος Δικαστηρίου εντός 60 ημερών από την κοινοποίησή του, η οποία θεωρείτο ότι συντελούταν την 60^η ημέρα από την ημερομηνία του εγγράφου, η εκκαλούσα άσκησε την ήδη εξεταζόμενη ως έφεση, ένστασή της.

8. Με την ήδη κρινόμενη έφεση κατά του ανωτέρω εγγράφου, η εκκαλούσα διαμαρτύρεται ότι μη νομίμως εκδόθηκε η ανωτέρω απόφαση καταλογισμού του ποσού των 5.000 ευρώ σε βάρος της, διότι νομίμως εξακολούθησε να παρέχει υπηρεσίες, χωρίς οποιαδήποτε αντίθετη ενημέρωση και εναντίωση από την υπηρεσία της, μετά τις 8.9.2011, ως εκ τούτου νομίμως εξακολούθησε να μισθοδοτείται μέχρι την απόλυσή της. Σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στις σκέψεις 5 και 6 ανωτέρω, ο λόγος αυτός πρέπει να γίνει δεκτός ως νόμω βάσιμος. Τούτο διότι, από τα στοιχεία του φακέλου της υπόθεσης δεν προκύπτει ότι η εκκαλούσα τελούσε σε αναρρωτική άδεια ή ότι είχε τεθεί σε διαθεσιμότητα κατά το χρόνο έκδοσης της .../8.7.2011 γνωμάτευσης της, αποκλειστικώς αρμόδιας, Ειδικής Υγειονομικής Επιτροπής .. επί Νευροψυχικών Νόσων από την οποία, βάσει της κρίσης ότι ήταν ανίκανη για εργασία, εκκίνησε η διαδικασία απόλυσής της λόγω νόσου. Επομένως, για τη λύση της υπαλληλικής της σχέσης έπρεπε να εκδοθεί η απόφαση απόλυσής της. Εφόσον, δε, παρείχε υπηρεσία, είχε δικαίωμα να λαμβάνει μισθό ενέργειας και νομίμως μισθοδοτήθηκε και μετά τη συμπλήρωση διμήνου από την έκδοση της ως άνω γνωμάτευσης, ανεξάρτητα από το ότι η συντάξιμη υπηρεσία της

τερματίστηκε με τη συμπλήρωση του διμήνου αυτού. Το δε δικαίωμά της να λαμβάνει μισθό ενέργειας διατήρησε μέχρι την κοινοποίηση της δημοσιευτέας στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης απόφασης απόλυσής της, λαμβανομένου δε υπόψη ότι η δημοσίευση έλαβε χώρα στις ...2012 και η εκκαλούσα έλαβε γνώση στις 28.4.2012, νομίμως μισθοδοτήθηκε έως την ημερομηνία αυτή, το δε μεταγενέστερο διάστημα από 29.4.2012 έως 31.5.2012 μέχρι τη διακοπή της μισθοδοσίας, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας δίκης, λαμβανομένης υπόψη και της .../15.4.2013 απόφασης καταλογισμού (50^η Δ/νση ΓΛΚ) ποσού 8.488,70 ευρώ. Κατόπιν τούτων, η ήδη προσβαλλόμενη .../30.10.2014 απόφαση παρακράτησης σύνταξης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Διεύθυνση Διενέργειας Μεταβολών και Δειγματοληπτικών Ελέγχων επί των Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων /ΓΛΚ) εκδόθηκε μη νομίμως και είναι ακυρωτέα στο σύνολό της.

9. Κατ' ακολουθία όσων κρίθηκαν προηγουμένως, η ένδικη έφεση πρέπει να γίνει δεκτή, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη, να επιστραφεί στην εκκαλούσα το υπερβάλλον ποσό παραβόλου (84,88 ευρώ) και να της αποδοθεί το νομίμως κατατεθέν παράβολο (50 ευρώ) που κατέθεσε για την άσκησή της (άρθρο 73 παρ. 4 εδ. α' του Κώδικα Νόμων για το Ελεγκτικό Συνέδριο, κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 4129/2013, Α 52).

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται την έφεση.

Ακυρώνει την .../30.10.2014 απόφαση παρακράτησης σύνταξης του Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομικών (Διευθύντρια Διενέργειας Μεταβολών

και Δειγματοληπτικών Ελέγχων επί των Πολιτικών, Στρατιωτικών και Πολεμικών Συντάξεων, Τμήμα Α, του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους).

Διατάσσει να αποδοθεί στην ήδη εκκαλούσα το νόμιμο παράβολο ποσού 50 ευρώ και να της επιστραφεί το υπερβάλλον ποσού 84,88 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 15 Οκτωβρίου 2019 και στις 5 Νοεμβρίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΝΤΟΥΝΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ ΠΑΡΕΔΡΟΣ

ΕΛΕΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΕΛΑΓΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ

Δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 5 Νοεμβρίου 2019.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΩΤΗΡΙΑ ΝΤΟΥΝΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΠΕΛΑΓΙΑ ΚΡΗΤΙΚΟΥ